

Letnik 1909.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXXIX. — Izdan in razposlan dne 30. decembra 1909.

Vsebina: Št. 213. Ukaz o plovstvu po Bodenskem jezeru.

213.

**Ukaz trgovskega ministrstva
v porazumu z ministrstvom za
notranje stvari in železnice z dne
27. decembra 1909. l.**

o plovstvu po Bodenskem jezeru.

V izvršitev dogovorov, sklenjenih med vladaми držav ob bregovih Bodenskega jezera, se ukazuje tako:

I.

Namesto predpisov, objavljenih v oddelku I ukaza trgovskega ministrstva v porazumu z ministrstvom za notranje stvari in železnice z dne 12. novembra 1899. l. (drž. zak. št. 225), stopijo naslednja določila:

A. Nakladanje ladij in preiskava ladij.

§ 1.

Nobena ladja se ne sme tako težko naložiti, da bi se pogreznila pod črto, s katero je zaznamovan največji pripustni vtop.

Odprte ladje, to je take, ki nimajo trdnega krova, se morajo tedaj, kadar jim stena ne sega vsaj 50 cm nad vodo, opremiti s tako zvanimi vetrenicami in to s tako visokimi, da bo od površine vode do gorenjega roba vetrenice povsod vsaj 50 cm.

Ako je odprta ladja naložena s pravilno zloženim, rezanim ali cepljenim mehkim lesom, se smejo vetrenice tudi opustiti.

§ 2.

Pri preiskavi ladij, ki jo je opraviti po členu 6 plovstvenega in pristanskega redu za Bodensko jezero, treba je z zapisnikom dognati:

1. v vseh primerih, ali je ladja za svoj namen zgrajena dovolj močno in trpežno, ali je dobro pomašena in ali je svojemu namenu primerno urejena;

2. pri železnih ladjah, posebno, ali so poprečne ali vzdolžne podpore ter ploče dovolj močne, ali so pločevinski šivi skrbno z žebli pribiti in zaščeni in pa, ali ima ladja zadosti vode ne propuščajočih prebojev;

3. pri ladjah parnikih razen tega:

a) ali je stroj po tem, kako je zgrajen, postavljen in posebno kako je z ladjo spojen, tak, da je pričakovati, da bo trajno varno deloval, ter ali je v stanici za stroj dovolj prostora, da se more služba pri kotlih zlagoma opravljati in vsi deli premikalnega aparata preiskati;

b) ali je stanica za stroj od kajut in nakladnih prostorov ločena po prebojih iz železne pločevine in ali se je vse potrebno ukrenilo, da se zabrani nevarnost ognja;

c) ali so bili parni kotli, ko so se postavili, po policijskih določilih o postavljanju parnih kotlov uradno poskušeni, oziroma ali je manj nego leto dni, odkar so bili uradno pregledani in najdeni, da ustrezajo predpisom;

d) ali so — posebno na parnikih za promet oseb — stopnice in opornice na krovu in zunaj dovolj varne, ali imajo odprtine na krovu priprave, ki varujejo človeka, da nenadoma ne pade vanje in ali so — pri parnikih na kolesa — vrata h kolesom tako urejena, da se dajo dobro zapreti, ali se odprtine ob bokih ladje, ki so pod črto največjega pripustnega vtopa, morejo namenu ustrezno dobro zapreti in ali je zadosti in primerno napravljenih izhodov za silo iz prostora za kotle, iz stanice za stroj in iz kajut.

Kadar se kaka ladja ponovno pregleduje, tedaj je zlasti paziti na to, ali se je morda kaj obrabila, ali so posamezni deli počeli razpadati vsled gnjilobe ali rje, ter ali ustreza namenu, kar se je izpremenilo ali obnovilo.

4. Pri motornih ladjah (ladjah, ki se gonijo s petrolejskimi, bencinskimi, nafta-motorji ali enakimi, tudi z elektromotorji) razen tega, kar je predpisano in ustanovljeno v številki 1, oziroma v številki 2:

a) ali je motor in gonilni aparat (propeler) tak in tako postavljen, da je pričakovati varno delovanje, ter ali se lahko pride v stanico za motor, ali se dá dobro zračiti in ali daje dosti prostora, da se more neovirano streči aparatu in ga v vseh delih lahko preiskati;

b) ali se je vse potrebno ukrenilo, da se zabrani nevarnost ognja, zlasti ali so shranke gonilne tvarine in cevovodi iz primernega gradiva dovolj močno narejeni in ali so trdno zalotana dotična mesta, ali se da dotok gonilne tvarine v motor zapreti tudi zunaj stanice za motor; ali je pripravljen kak cevovod z oljno sesalko, da se delovna posoda (tank) napolni z gonilno snovjo iz posode za zalogo, ki jo je zunaj stanice za motor namestiti dobro zavarovano in tako, da se lahko pride do nje, in ali imajo tla v stanici za motor kak pripraven oboj iz pločevine, da se more v njem nabirati kapljalno olje;

c) ali je gonilni aparat tako urejen, da se more hitro ustaviti in tek izpremeniti iz naprej v nazaj;

d) ali so za primer, da bi se osebe prevažale obrtoma, dane potrebne varnostne uredbe.

§ 3.

Preiskuje opremo ladje, je paziti na to, ali ima ladja vse orodje in priprave, potrebne za varno vožnjo in za pomoč v sili.

K potrebni opremi spadajo zlasti tudi priprave in orodje, ki so potrebne, da se hitro spravi voda iz ladijskega prostora in da se dadó predpisana znamenja — luči, rog za meglo, parna piščalka, zračna piščalka, sirena, ladijski zvonec, zastava za znamenje, top za znamenje.

Na železnih ladjah se mora pripraviti in se mora imeti potrebno orodje in gradivo, da se kaka luknja brez izgube časa kolikor moči dobro zamaši in zagosti.

Vsak parnik mora nadalje zadoščati naslednjim zahtevam:

a) imeti mora priprave in orodje, da je moči na ladji nastali požar krepko zadušiti;

b) parnik mora imeti premično lestvico s krova ter vsaj en dobro opremljen čoln za reševanje, katerega je namestiti tako, da ga je hitro moči spustiti v vodo in moštvo spraviti vanj.

c) parnik mora imeti velikosti ladje in njenemu namenu primerno število pasov ali obročev za reševanje. Na parnikih, ki se rabijo za vožnjo ljudi, je treba poleg tega mize in klopi, ki so postavljene na krov, uravnati tako, da jih je moči vreči v vodo, in da morejo dosti dobro plavati, vsled česar jih je moči uporabljati za reševanje ljudi, ki so pali v vodo.

d) imeti mora kompenziran kompas, čigar severnica ima vsaj 15 cm premera, poleg uredbe da se more trdno postaviti in po noči razsvetliti;

e) ukreniti je treba potrebno, da se moreta lahko medseboj razumeti ladjevodja in strojevodja; tudi morajo na ladjah s krovom za izprehajanje biti potrebne priprave, da je moči z zapovedniškega mesta ter od mesta krmarjevega sprožiti kak akustičen aparat za dajanje znamenj.

Pri malih parnih ladjicah, posebno takih, s katerimi se vozi samo lastnik za svojo zabavo, ali

katere plovejo samo med bližnjimi kraji, je moči zmanjšati ali izpregledati to, kar se zahteva v lit. a) in b).

Motorne ladje morajo ustrezati zahtevam, ki so pod d) in e) postavljene za parnike. Vrh tega je treba na vsaki motorni ladji imeti seboj navodilo za rabo motorja, ter odtisk grafičnega voznega reda in krmilna pota za parnike na bodenskem jezeru; potrebne odtiske dajejo na razpolaganje uprave parnih plovstev.

Na motornih ladjah, ki se gonijo s petrolejem, bencinom, nafto ali čim enakim, mora biti v neposrednji bližini stanice za motor potrebna gasilna priprava (pesek ali kaj enakega), da se more nastali ogenj uspešno zadušiti.

Motorne ladje, na katerih se obrtoma prevajajo osebe, morajo imeti primerno število orodij za reševanje.

Na vlačnicah in prevoznih čolnih morata biti vsaj dva rešilna obroča s konopcem vred, na ladjah brez trdnega krova pa zadošča tako zvaní „jastuk“ („Lade“) mesto njih.

Preiskujoče oblastvo naj tudi določi, koliko moštva je najmanj treba za varno plovstvo ladje.

§ 4.

Ako se je ladja po preiskavi spoznala za sposobno, naj oblastvo določi črto največjega pripustnega vtopa.

Pri tovrstnih ladjah naj bo ta črta od roba ladje narazen vsaj:

- a) pri nakladnosti 30 t in več: 30 cm,
- b) pri nakladnosti manj nego 30 t: 24 cm.

Na ladjah, ki se rabijo za vožnjo ljudi, mora črta največjega pripustnega vtopa biti vsaj 40 cm pod spodnjim robom oken in odprtín za kolesne osi, in kjer ni oken ali odprtín, pod robom ladje.

V ostalem se ta črta določuje po preudarku preiskujočega oblastva, oziroma privzetih izvedencev.

Nakladnost, ki ustreza največjemu pripustnemu vtopu, se določi ali po meroskusu, ki se opravi na zahtevanje lastnika ali voditelja ladje, ali tudi po preračunu, ki ga napravi preiskujoče oblastvo na podstavi glavnih mer ladje: dolžine, širine in višine

med vodno črto prazne ladje in med črto največjega pripustnega vtopa.

Pri ladjah, namenjenih za vožnjo ljudi, določi oblastvo, koliko oseb največ se sme vzeti na ladjo. To število je treba na ladji zapisati na primernem mestu.

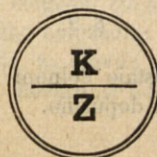
§ 5.

Črta največjega pripustnega vtopa se bo zaznamovala z železnimi sponami, dolgimi 25 cm in visokimi 4 cm in take barve, da bode v oči (bele ali svetlo rdeče na temnem, črne na svetlem dnu). Na železnih ladjah, ki so lastnina države in ki jih obratuje država ali kako po državi koncesijonirano plovstveno podjetje, se sme na mesto spon naslikati črta enake dolžine in višine in primerne barve.

Dolenji rob spon ali črte se mora skladati z določeno črto največjega pripustnega vtopa.

Spone, oziroma črte na prostem kraju je treba namestiti na obeh straneh praviloma sredi ladje, pri parnikih na provi in na krmi, pri ladjah pa, ki nimajo trdnega krova, tam, kjer je prosti kraj najmanj visok. Na vidni površini spon je treba vrezati:

v obroču začetno in končno črko sedeža oblavlju, ki je izdalo listino o preskušnji, n. pr.

in poleg tega število bečev, katero znaša nakladnost ladje v arabskih številkah. Pri ladjah za vožnjo oseb ni treba zapisati nakladnosti.

§ 6.

Listina o preskušnji se izdaja po priloženih obrazcih (priloga I in II).

§ 7.

Spredaj stoječa, za motorne ladje dana določila se zmislooma uporabljajo tudi za motorne ladjice (mala plovila, ki ne služijo za promet tovorov in ki jih gonijo petrolej, bencin, nafta in kaj enakega, tudi elektromotorji).

Ladjice na vesla (veslenice) niso zavezane spredaj stoječim določilom.

B. Predpisi, da se zabranijo nevarnosti v pristaniščih in na vožnji.

§ 8.

Vhode v pristanišča je treba po noči, to je od solnčnega zahoda do solnčnega vzhoda, razsvetliti.

Da se oznameni desno čelo pristanišča (gledajoč s kopnega), se more vzeti rdeča luč. Vsekakor pa se mora ta razsvetljava opraviti tako, da se luči na čelih pristanišča bistveno razločujejo ne samo od vseh luči, ki so v ozadju pristanišča, temveč tudi od luči, ki so predpisane za ladje.

Pristajališča za parnike je treba po noči razsvetljevati ob času, ko je pričakovati, da pride kak parnik.

Da se morejo dajati v redu za znamenja (priloga III) natančneje določena znamenja, za to mora biti v pristaniščih in na pristajališčih za parnike:

- a) daleč slišen, globokozvočen rog za meglo,
- b) jasno pojoč zvon za meglo.

Nadalje mora biti v vsakem glavnem pristanišču top za znamenja in več vidnih ognjev in vselej mora biti pripravljen rešilni čoln, opremljen z vsem potrebnim orodjem.

§ 9.

Napravljati postaje čolnom za pravilno vožnjo ljudi na parnikih ni dopustno.

§ 10.

V nastopnih številkah 1 do 6 omenjene luči, in nobene druge, morajo se imeti o vsakem vremenu od solnčnega zahoda do solnčnega vzhoda.

1. Parnik mora imeti, ako plove:

- a) na provi, in sicer vsaj 3·5 m nad glavnim krovom, svetlo belo luč, urejeno in nameščeno tako, da jo je mogoče enakomerno videti čez lok obzorja 20 kompasovih črt, in sicer 10 črt od spredaj na vsako stran;
- b) na desni strani zeleno luč, tako urejeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti čez lok obzorja 10 kompasovih črt od spredaj na desno;
- c) na levi strani rdečo luč, tako urejeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti

čez lok obzorja 10 kompasovih črt od spredaj na levo;

- d) na krmi modro luč, tako urejeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti čez lok obzorja 16 kompasovih črt, in sicer 8 črt od zadaj na vsako stran.

2. Motorna ladja, ki plove brez pristavljene jadra, naj nosi pod številko 1, lit. a), b) in c) predpisani luči, toda tako, da je luč na provi postaviti vsaj 1·5 m visoko nad rob ladje in stranski luči vsaj 1 m nazaj od prove.

3. Motorne ladje s pristavljenim jadrom, ter jadrenice, vlačnice za blago in prevozni čolni morajo nositi:

- a) ako plovejo sami za se, tudi ako se včasih premikajo z veslanjem ali obračanjem, stranski luči, predpisani za parnike po številki 1, lit. b) in c);
- b) ako jih vleče parnik, na provi po številki 1, lit. a) za parnike predpisano belo luč in na krmi belo luč, katero je moči videti čez lok obzorja 16 kompasovih črt in sicer 8 črt od zadaj na vsako stran.

Tudi na vlečenih plavih je treba na zadnjem koncu postaviti belo luč.

4. Kadar kaka ladja, ki nima luči na krmi, opazi, da jo namerja kaka druga ladja preteči, mora ladji s krme pokazati svetlo belo luč, s katero je treba mahati sem in tja. Parniki ali motorne ladje, ki hočejo drugo preteči, naj svojo namero pravočasno naznanijo z znamenjem, predpisanim v § 11 številki 9, odstavku 4.

5. Jahte na jadra, ribiške ladjice, gondole in ladjice na vesla morajo tedaj, kadar se jim bližajo parniki ali kadar se one približajo parnikom, o pravem času pokazati belo luč.

6. Vsaka ladja, ki je zasidrana zunaj pristanišč ali pristajališč, mora kazati svetlo belo luč, ki je vidna na vse strani.

7. Ladje, katere so z vrvmi privezane na pristajališčih pristanišč, morajo po določilu, katero zastran tega podaje dotični pristanski red, ali pa na poziv pristanskega oblastva (pristanskega mojstra) vsakemu med solnčnim zahodom in solnčnim vzhodom prihajajočemu parniku in po njem peljanim vlačnicam kazati svetlo belo luč na konceh, obrnjene proti vhodu v pristanišče, in na tistih delih ladje, ki najbolj štrle (omarah za kolesa).

8. Luči naj bodo v temni noči, če je zrak čist, vidne:

a) pri parnikih:

luč na provi na 5 km,

stranski luči na 3 km,

luč na krmi na 0.5 km;

b) pri motornih ladjah, jadrenicah, vlačnicah za blago in prevoznih čolnih:

luč na provi na 3 km,

stranski luči in luč na krmi na 2 km;

c) pri jahtah na jadra, ribiških ladjicah, gondolah in ladjicah na vesla na 1 km.

9. Stranski luči morata biti na parnikih nameščeni tako, da kažeta približno širino ladje; pri parnikih na kolesa jih je pritrditi, ako le mogoče, proti vnanjemu robu omar za kolesa. Poleg tega morata ti dve stranski luči imeti z notranje strani ladje senčnike, ki toliko štrlita pred lučima, da se luči ne moreta videti preko prove z druge strani. Ta poslednji predpis velja za vse ladje, ki nosijo stranski luči.

10. Vse luči, ki jih morajo imeti ali kazati ladje in plovila na podstavi plovstvenopolicijskih predpisov za ladje na Bodenskem jezeru, morajo biti urejene ustrezno določilom, navedenim v redu znamenj (priloga III) pod B, in tako nameščene, da se ohrani nezmanjšana vidnost v vseh okoliščinah in razmerah.

Ostala razsvetljava ladj ne sme biti nikdar taka, da bi se mogla zamenjati s katero izmed luči, ki jih je treba imeti po predpisu.

11. Prav tako naj v naslednjih paragrafi navedeni pomočki za dajanje drugačnih optičnih in akustičnih znamenj ustrezajo določilom, ustanovljenim v redu znamenj (priloga III) pod B.

§ 11.

1. Nobena ladja naj ne gre na pot drugemu plovilu, ki plove, tako da bi ga motila v njegovem teku.

2. Ako se dva parnika bližata v ravno nasprotni ali skoraj ravno nasprotni smeri tako, da se je bati, da trčita drug ob drugega, mora vsaka ladja izpremeniti svoj tek na desno, da pojde druga mimo druge z leve strani.

To določilo velja samo tedaj, kadar se ladji bližata v ravno nasprotni ali skoro ravno nasprotni smeri tako, da se je bati, da trčita druga ob drugo, ne pa tedaj, kadar moreta ladji, ako obdržita obe svoj tek, lahko iti druga mimo druge.

To določilo velja zatorej le v takih primerih, kadar po dnevu vsaka izmed obeh ladj vidi provo, jambor in dimnik druge ladje v isti črti ali skoro v isti črti se svojo provo, svojim jamborom ali dimnikom in kadar je po noči vsaka izmed obeh ladj tako postavljena, da je videti obe stranski luči druge ladje.

3. Ako se teka dveh parnikov križata tako, da se je bati, da trčita drug ob drugega, se mora ogniti s pota tisti parnik, ki ima drugo ladjo na svoji desni strani.

4. Motorne ladje brez pristavljenega jadra so gledé tega pravila za izogibanje — številki 2 in 3 — enake parnikom.

5. Ako ploveta parnik in jadrenica ali motorna ladja s pristavljenim jadrom v taki smeri, da se je bati, da trčita druga ob drugo, se mora parnik ogniti drugi ladji s pota. V enakem primeru se mora motorna ladja brez pristavljenega jadra ogniti jadrenici s pota.

Parniki se morajo vsekakor, zlasti ob vihnem vremenu, tako izogibati ladjam brez trdnega krova in malim ali težko naloženim plovilom in ako treba, ustaviti stroj, da za plovilo ne nastane, ko pojdejo mimo, nobena nevarnost od valov, ki jih vzdiguje parnik.

Parnikom, ki plovejo v pristanišča in iz njih, nadalje parnikom, ki se bližajo pristajališčem in odhajajo od njih, morajo gondole in druge male ladje iti primerno daleč s pota, in sicer tudi tedaj, kadar imajo gondole in druge male ladje razpeta jadra.

6. Vsak parnik in vsaka motorna ladja, ki se kaki ladji ali drugačnemu plovilu nevarno približa, mora zmanjšati svojo brzino, ali, ako treba, ustaviti se ter iti nazaj. Pri tem mora tista ladja, ki prva zapazi nevarnost, drugo ladjo ali drugačno plovilo na pretečo nevarnost opozoriti s tem, da dá znamenje vzbune s parno piščalko ali z rogom za meglo. Drugi parnik mora na to znamenje takoj odgovoriti.

7. Ako postane parnik ali motorna ladja brez pristavljenega jadra med plovbo nekretna, ali ako ji sicer ni moči se po predpisu izogibati, naj ladjam, ki se ji nevarno bližajo, dá to na znanje z znamenjem, ki je za to predpisano v redu o znamenjih.

8. Ako se bližata dve jadrenici tako, da se je bati, da bi trčili druga ob drugo, se morata ogniti ena izmed njih drugi s pota tako, kakor je tukaj-le povedano, namreč:

- a) Jadrenica, ki plove na polna jadra (toda ne v smeri kilja), se mora izogniti ladji, ki plove z vetrom od strani (z napetimi jadri);
- b) izmed dveh ladij, ki gresta druga proti drugi v nasprotni smeri z vetrom od strani (z napetimi jadri), se mora ogniti tista, kateri piha veter z leve strani;
- c) ako dve ladji ploveta na polna jadra (a ne v smeri kilja) in jima veter piha z raznih strani, se mora izogniti drugi tista ladja, kateri piha veter z leve strani;
- d) izmed dveh ladij, ki ploveta na polna jadra in katerima veter piha z iste strani, se mora izogniti tista ladja, ki je na strani vetra;
- e) ladja, ki plove na polna jadra v smeri kilja, se mora izogniti vsaki ladji.

Motorne ladje s pristavljenimi jadri so gledé teh pravil za izogibanje enake jadrenicam.

9. Negledé na kako pravilo, podano v spredaj stoječih številkah, je dolžna vsaka ladja, bodi si parnik, motorna ladja ali jadrenica, ako preteče kako drugo ladjo, izogniti se tej ladji s pota.

Za ladjo, ki preteče drugo, velja plovilo, ki se bliža drugemu tako, da bi po noči ne videlo nobene izmed stranskih luči drugega plovila.

Ako plovilo po dnevu ne more spoznati, ali je pred drugim plovilom ali za njim, naj smatra, da je samo prehiteče plovilo, ki se mora drugemu ogniti. S poznejšo izpremembo v stališču plovil drugega proti drugemu ne postane prehiteče plovilo niti križajoče plovilo niti se odveže dolžnosti izogniti se drugemu plovilu.

Parnik, ki hoče po noči prehiteti kako drugo ladjo, mora to namero po noči naznaniti s petimi kratkimi žvižgi iz parne piščalke, motorna ladja s petimi kratkimi glasovi iz roga za meglo.

10. Če se pokaže za ladje, ki vidijo druga drugo povod, naznaniti, kako se ladja izogne ladji, naj se uporabljajo zato v redu o znamenjih (priloga III) predpisana znamenja za izpremembo teka, neposrednje preden se izvrši kretnja.

11. V vseh primerih, v katerih se mora po zgoraj podanih pravilih ena izmed dveh ladij izogniti drugi s pota, mora poslednja ladja ostati na prvotnem potu.

12. Za jadrenice v zmislu določil v številki 5, 8 in 9 tega paragrafa, je smatrati vsa plovila, ki plovejo z razpetimi jadri brez razlike velikosti.

§ 12.

1. O temotnem vremenu (megli, metežu itd.) se morajo v redu o znamenjih (priloga III) popisana znamenja uporabljati po dnevu in po noči tako-le:

a) Vsak parnik, ki plove, mora s svojo troglasno piščalko vsako minuto trikrat zategnjeno zavžigati v enakih presledkih;

b) vsaka motorna ladja, ki plove, mora s svojim rogom za meglo, s svojo parno piščalko, zračno piščalko ali sireno vsako minuto vsaj enkrat zategnjeno zatrobiti;

c) vsaka jadrenica, vsak prevozni čoln in vsaka vlačnica za blago, ako se vozi sama za se, mora dati v lit. b) predpisano znamenje. Ta plovila morajo, dokler slišijo znamenja za meglo, ki jih dajejo parniki ali motorne ladje, trobiti na rog za meglo kratko in hitro zaporedoma. Poslednje naj delajo tudi motorne ladje s pristavljenim jadrom ter jahte-jadrenice in ribiške ladjice;

d) plovila, ki se vlečejo, morajo, dokler slišijo znamenja za meglo z ladij, ki se ž njimi križajo ali jih srečajo, in pa kadar se bližajo vходу v pristanišče, kjer naj se ustavijo, vsako minuto vsaj enkrat zategnjeno zatrobiti na rog za meglo;

e) čim se slišijo znamenja za meglo z ladije, mora vsak parnik ali vsaka motorna ladja brez pristavljenega jadra namesto znamenja za meglo dajati v redu o znamenjih (priloga III) ustanovljena znamenja za spoznavanje dotlej, dokler se znamenja z onih ladij ne slišijo več;

f) precej, ko se zasliši rog za meglo ali zvonilo s kake parniške postaje, kjer se misli pristati, mora vsak parnik namesto znamenja za meglo dajati v redu o znamenjih (priloga III) predpisano I. znamenje za vход v pristanišče.

Čim se zasliši zvon za meglo na čelu pristanišča, mora v pristanišče vozeči parnik dajati II. znamenje za vход v pristanišče dotlej, dokler se da sè zvonom znamenje za vход v pristanišče;

g) vse ladje, ki so zasidrane zunaj pristanišč ali pristajališč, morajo dotlej, dokler slišijo znamenja za meglo z drugih ladij, v presledkih ne več kakor ene minute zvoniti z zvoncem, oziroma dvakrat na kratko in hitro zaporedoma trobiti na rog za meglo.

2. Kadar parnik ali motorna ladja zasliši znamenja za meglo s kake druge ladje in se iz njih smeri in moči in iz vrste znamenja razvidi, da je druga ladja v takem položaju, da se ji je treba izogniti, tedaj naj pred vsem zniža vozno brzino in, ako treba, naj popolnoma ustavi stroj.

Še le ko se izve, kako stoji ladja proti ladji, se sme pričeti kretanje, previdno uporabljajoč krmilo in moč stroja, da se izogne.

3. Ob temotnem vremenu (megli, metežu itd.) ne smejo parniki in motorne ladje ter motorne ladjice pluti z večjo brzino nego 10 km na uro. Izvzeta so od tega samo plovila združenih uprav parnega plovstva za Bodensko jezero in Ren.

4. Kadar je megla ali kadar mete, je prepo-vedano vleči plave.

Kadar je megla in kadar mete, naj se opusté vsa dela gledé vodnih staveb v tistih delih pristanišča, ki služijo parniškemu prometu, potem v vhodih in pred vhodi v pristanišča in na predpisanih voznihih potih parnikov. Kadar bi se taka dela ne dala odlašati do časa, ko ne bo megle, tedaj je treba, po voznom črtežu plovočim parnikom o pravem času dati na znanje, kdaj in kje se bodo ta dela opravljala.

V tem primeru morajo plavajoči stavbni stroji in delovne ladje (lave) dajati znamenja za meglo prav tako, kakor je to predpisano za plovila, ki plo-vejo, v številki 1, lit. a, b, c.

§ 13.

1. Parniki naj priplovejo v pristanišča in gredó iz njih s kolikor moči zmanjšano silo.

3. Kadar se dve v eno pristanišče idóci ladji ob enem bližata vratom pristanišča, tedaj naj tista ladja, ki ima drugo na desni strani, to pusti, da gre poprej v pristanišče. Pri tem pa gre parnik vselej pred vsakim neparnikom v pristanišče, razen tedaj, kadar bi jadrenica (jadrenica ali motorna ladja s pristavljenim jadrom) ali težko naložena motorna ladja brez pristavljenejadra ob vihnem vremenu

plovoča na polna jadra, očividno ne mogla parniku pustiti proste poti brez svoje nevarnosti. [Zaradi uporabljenja znamenja zbune glej red o znamenjih (priloga III).]

3. Ako je hkratu več plovil pripravljenih za odhod iz pristanišča, imajo parniki in prevozni čolni ob odhodu vedno prednost brez ozira na to, kje stojé.

Ako sta dva parnika ali še več ob istem času pripravljena za odhod iz pristanišča, ima prednost tisti parnik, ki more po svojem stališču najhitreje in brez nevarnosti za druge ladje odpluti iz pristanišča.

Ladja, ki sledi, se sme začeti premikati šele tedaj, ko je prva zapustila vrata v pristanišče.

Ako je prejšnja ladja ritenski šla iz pristanišča, sme po noči, ob vihnem vremenu, ob megli in metežu nastopna ladja zapustiti pristanišče šele tedaj, ko se je prva obrnila ter ubrala predpisano pot. Ladja mora dati znamenje, predpisano za to v redu o znamenjih (priloga III).

4. Po dnevu in v mirnih nočéh je parnikom in motornim ladjem dovoljeno, da odplovejo iz pristanišča, ako je kak prihajajoči parnik še vsaj 500 m oddaljen od vrat v pristanišče.

Vendar je že prej treba pokazati, da se name-rava pluti iz pristanišča, in to z znamenjem, ki je za ta slučaj predpisano v redu o znamenjih (priloga III), in odpluti se sme še le tedaj, ko je prihajajoči par-nik zadosti daleč od vrat v pristanišče ustavil svoj stroj ter to dal na znanje s tem, da je znamenju odgovoril.

Ob temotnem vremenu je ravnati prav tako, čim je prihajajoča ladja prva dala I. znamenje za vhod v pristanišče.

5. Ako se je v vihnari noči parnik približal pri-stanišču do 1 kilometra in prav tako, kadar se ob temotnem vremenu (megli, metežu itd.) zasliši s kake prihajajoče ladje II. znamenje za vhod v pri-stanišče, ne sme nobena ladja več zapustiti pri-stanišča ali zastaviti vrat vanje.

6. Motorne ladje naj dajajo razen tega o vsa-kem dnevnem času in ob vsakem vremenu, ako pri-hajajo v kak pristan ali odhajajo iz pristana, v redu o znamenjih (priloga III) zato predpisano znamenje z rogom za meglo, in to ob prihodu, čim se je mo-torna ladja približala na kakih 200 m pristanišču, ob odhodu, preden krene motorna ladja na vodno pot pristanišča.

Tudi motorne ladjice in male parne ladjice naj dajejo to znamenje z rogom za meglo, oziroma s parno piščalko ob prihodu in odhodu. Razen tega se ne smejo voziti blizu okoli čel pristanišča in morajo ob vходу pravčasno zmanjšati brzino.

7. Ako je iz katerega koli vzroka združeno z nevarnostjo, če plovila zaplovejo v pristanišče, se to naznani z znamenjem, predpisanim v redu o znamenjih (priloga III), da je pristanišče zaprto (znamenje 15).

Čim so odstranjene ovire, ki so dale povod, da se je pristanišče zaprlo, se to naznani ladjam, ki čakajo pred pristaniščem, z znamenjem, predpisanim v redu o znamenjih (priloga III), da je pristanišče odprto (znamenje 12).

§ 14.

Voditelj ladje je tedaj, kadar se pripeti kaka nesreča, dolžen to kar najhitreje naznani sosednjim krajem in ladjam. V to naj uporablja v redu o znamenjih (priloga III) navedena znamenja sile.

§ 15.

Motorne ladjice (primerjaj § 7) se gledé imetja luči (izvzemši luč na krmi), pravil o izogibanju in dajanju znamenj enačijo parnikom, a tako, da za dajanje znamenj zadostuje eno izmed predpisanih akustičnih znamenj (piščalka ali rog).

Za majhne parne ladjice zadostuje navadna parna piščalka.

Pri motornih ladjicah in majhnih parnih ladjicah se sme luč na provi namestiti niže, nego je predpisano v § 10, številki 1, lit. a.

§ 16.

Izpolnjuje v oddelku B navedene predpise se je treba vedno pravilno ozirati na vse nevarnosti plovstva in trčenja, ter na take posebne okoliščnosti, ki dajo potrebo ogniti se predpisom, da se odvrne neposredna nevarnost.

C. Določila o prevažanju nevarnih tvarin.

§ 17.

a) Prevažanje razpočnih predmetov (raznesil.)

I. V promet po Bodenskem jezeru se pripuščajo nastopni razpočni predmeti:

1. Smodnik — raznosni solitar, gorljiv solitar — (jako tesna mešanica iz nevtralnno reagujočih vrst solitra in oglja ali tvarin, katerih bistvene sestavine so ogljenec, vodenec in kislec, z žveplom ali brez žvepla);

2. nastopni, nitroglicerina obsegajoči preparati:

- a) dinamit I (ob srednji toplini plastična, ne odkapljiva zmes nitroglicerina s prahastimi, ob sebi ne raznesilnimi in ne samozapalnimi tvarinami);
- b) dinamit II in III (ogljeni dinamit, zmes nitroglicerina s smodniku podobnimi zmesmi);
- c) raznesilna želatina (ob srednji toplini žilavo prožna mešanica, ki sestoji iz nitroglicerina, z nitrocelulozo želatinovanega, v zvezi z ogljenčevokislimi alkalijami [oziroma alkaličnimi prsti] ali tudi brez njih ali pa v zvezi z nevtralnno reagujočimi vrstami solitra ali brez njih);
- d) želatinski dinamit (ob srednji toplini plastična mešanica, sestojeca iz nitroglicerina, z nitrocelulozo želatinovanega, in iz lesene moke, solitra in ogljenčevokislih alkalij [oziroma alkaličnih prsti]);
- e) karbonit (mešanica nitroglicerina s smodniku podobnimi zmesmi in s tekočimi, ob sebi ne raznesilnimi ali ne samozapalnimi tvarinami);

3. nitroceluloza (rahla, obsegajoča vsaj 20 odstotkov vode, in stiskana, ne želatinovana), zlasti strelni bombaž in kolodijeva volna, ter mešanice nitroceluloze z nevtralnno reagujočimi vrstami solitra;

4. nastopne mešanice, ki obsegajo nitrove spojene tvarin aromatične vrste:

- a) sekurit (zmes amonijakovega solitra, kalijevega solitra in dinitrobencola ali sličnih tvarin);
- b) roburit (mešanica klorovega dinitrobencola, klorovega nitronaftalina ali nitroklorovega bencola in amonijakovega solitra);

5. kartuše, petarde, ognjarski predmeti, močno raznesilna vžigala, ki se rabijo za vžiganje nabojev (n. pr. raznosne kapice), vžigalne pločice (*amorces*);

6. vsi vsakčas za pošiljanje po železnica in po vodnih poteh držav ob Bodenskem jezeru pripuščeni razpočni predmeti.

Ladje, ki prevažajo razpočne predmete, morajo ob dohodu na postajo, kamor so te tvarine namenjene, že biti opremljene s spremnicami, ki jih zahtevajo predpisi obrežne države, v kateri je namembna postaja.

II. Ako se nastopni predmeti omotavajo tako, kakor je predpisano za železniški promet, in ako je zlasti izključeno vsako mahadranje ali puščanje vsebine, se ne štejejo za razpočne predmete:

1. v vojski in mornarici kake obrežne države predpisana, ne raznesilna vžigala;

2. za strelno orožje rabljene vžigalne kapice, vžigalna zrcala in patrone za strelno orožje;

3. vžigalne vrvice.

III. Od prometa po Bodenskem jezeru so izločeni razpočni predmeti, ne pripuščeni po številki I, zlasti:

1. Nitroglicerina kakor tak in v raztopinah;

2. pokalno zlato, suho, v trdi obliki ali v obliki prahu, pokalno živo srebro, pokalno srebro in iz njih narejeni preparati;

3. vse vrste nitrovega cukra, vrste nitrovega skroba in iz njih narejene mešanice;

4. mešanice, iz katerih nitroglicerina odkapljava;

5. razpočni predmeti, ki ali

a) reagujejo kislo (izvzemši smodnik, raznosni solitar in gorljivi solitar [I, 1], sekurit [I, 4 a] in roburit [I, 4 b]), ali ki se

b) pri toplini do $+ 40^{\circ} C$ radi sami razkrojijo, ali ki

c) obsegajo:

aa) klorovokisle soli (izvzemši raznosne kapice in vžigalne pločice [I, 5]), ali

bb) pikrinovokisle soli, ali

cc) fosfor (izvzemši vžigalne pločice [I, 5]), ali

dd) žvepleni baker;

6. razpočni predmeti v patronskih tulcih, ako so zunaj poškrabljeni z nitroglicerinom (številka 1) ali s kako drugo raznosno tekočino, ali pa če so od zunaj obdani s trdnimi razpočnimi predmeti;

7. raznosni preparati, pri katerih se posamezne ob sebi ne raznesilne sestavine v zaprti shranki po pregrajah, ki se lahko zlomijo, ali s pripravami pip, hranijo ločene dotlej, dokler naj se razpok izvrši s tem, da se razbijejo ali premaknejo pretini ali da se odpre nekaka pipa;

8. nabito strelno orožje.

IV. Na ladjah, ki prevažajo osebe, ter na plavih se ne smejo prevažati razpočni predmeti; smodnika in ognjarskih predmetov se sme imeti seboj le toliko, kolikor je teh stvari treba za dajanje znamenj.

Izjema je samo tedaj dovoljena, kadar je v nujnih primerih obče nevarnosti na primer ob zagatah ledu, potrebne raznosne pušice in za njih polnitev potrebno stvarino treba pod zanesljivim spremstvom v najkrajšem času spraviti v kraj namembe.

Vsaka ladja, ki se uporablja za prevažanje razpočnih predmetov, mora imeti seboj rešilni čolnič.

V. Razpočne predmete je zamotavati v lesene, trajne in teži vsebine primerno močne zaboje ali bečve, katerih poke so tako zamašene, da se nič ne more skozi nje raztresti, in ki nimajo krog sebe železnih obročev ali vezi. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči uporabljati tudi sode, narejene iz več plasti prav močne in toge pokoščene lepenke, (takozvane ameriške sode). Za prevažanje smodnika, raznosnega solitra in gorljivega solitra (I, 1) rabljene shranke ne smejo imeti železnih žeblov, vijakov ali drugačnih železnih pritrdil.

Smodnik, raznosni solitar, gorljivi solitar (I, 1) in iz želatinovane nitroceluloze s solitrom ali brez solitra narejeni smodnik (I, 3) se sme zamotavati v kovinske shranke, izvzemši shranke iz železa. Preden se te tvarine zamotajo v bečve ali zaboje, se morajo ali zamotati v pakete (pločevinske shranke) do $2\frac{1}{2}$ kilogramov največ ali pa vsuti v goste, iz trpežnih tvarin narejene vreče, smodnikovo moko pa v vreče iz usnja ali iz goste kavčukove tvarine.

V št. I, 2 in 4 navedene razpočne predmete je pošiljati samo v patronah, ne pa tudi v prosti masi. Te patrone ter patrone iz tlačnega strelnega bombaža s parafinovo prevleko ali brez nje (I, 3) je treba z ovojem iz papirja združiti v pakete. Isto velja o razpočnih predmetih, pripuščenih po št. I, 6, kolikor se po železnicah smejo pošiljati samo v obliki patron. Patrone v št. I, 2 navedenih tvarin je razen tega opremiti z ovojem (n. pr. gumovim z gumovo raztopino zalepljenim mešičkom) ki ovira, da bi voda ali vlažnost prodrla vanje.

Stisnjeni predmeti iz strelnega bombaža, imajočega vsaj 15 odstotkov vode v sebi, ter patrone iz sekurita in roburita (I, 4) se smejo zamotavati tudi v pločevinske pušice in škatlje iz lepenke, ki se dadó nepropustno zapreti.

Za pošiljanje gole nitroceluloze, imajoče v sebi vsaj 20 odstotkov vode, je treba trdnega omota v shranke, ki imajo močne stene in so neprodušne.

Razpočni predmeti vsake vrste se ne smejo opremljati niti z vžigali ali vžigalnimi vrvcami, niti zamotavati ž njimi ali pa s patronami za strelno orožje (II, 2) v iste shranke.

Za zamotavanje razpočnih predmetov služeče shranke se morajo po svoji vsebini opremiti z napisom: smodnik, raznosni solitar, gorljivi solitar, smodnik iz nitroceluloze in solitra, kartoše, petarde, ognjarski predmeti, vžigala, dinamične patrone, patrone iz ogljevega dinamita, patrone iz raznosne želatine, patrone iz želatinskega dinamita, karbo-nitne patrone, strelni bombaž itd. Razen tega morajo biti označene s firmo ali znamko tvornice, iz katere so razpočni predmeti, ali pa imeti označeno tvornico, ki je po osrednjem oblastvu dovoljeno in javno razglašeno.

Kosmata teža pošiljanih kosov ne sme pri smodniku, raznosnem solitru, gorljivem solitru (I, 1), pri strelnem bombažu (I, 3), pri kartošah, petardah, ognjarskih predmetih ali vžigalih (I, 5), presegati 90 kilogramov, pri ostalih razpočnih predmetih pa ne 35 kilogramov. Ta določila teže se ne uporabljajo na prizmatični smodnik za topove v kartošah.

Vsakčas za železniški promet predpisani omot zadošča tudi za pošiljanje po Bodenskem jezeru.

VI. Kadar se zamotavajo in nakladajo, ter kadar se razkladajo in razmotavajo razpočni predmeti, se ne sme netiti ogenj ali žgati odprta luč, niti kaditi tobak.

Nakladanje in razkladanje naj se opravlja, skrbno ogibaje se vsakega stresanja. Pošiljani kosi se potemtakem ne smejo kotaliti ali metati.

VII. Vkladati in razkladati se sme samo na mestu, ki ga za to odkaže pristojno policijsko oblastvo in ki mora vsaj 300 metrov biti oddaljeno od hiš, kjer kdo biva. Razen tega je vkladanje ali razkladanje razpočnih predmetov dovoljeno v prostorih, za to določenih, pred tvornico raznesil ali v ti tvornici, ali pa v kakem po policiji dovoljenem skladišču raznesil ter v tistih oddelkih kakega pristanišča, ki jih v to odkaže pristansko oblastvo.

Nakladišče ali razkladišče ne sme tedaj, kadar se rabi, občinstvu biti pristopno ter se mora, ako bi se razkladalo ali vkladalo v temi, razsvetliti s trdno in visoko stoječimi svetilnicami. Z razpočno stvarino napolnjene shranke se ne smejo na nakladišče donesti ali pripustiti prej, nego naj se prične nakladanje.

VIII. V št. I, 2 do 4 navedene tvarine se ne smejo nakladati na enem plovilu skupaj s smod-

nikom, raznosnim solitrom, gorljivim solitrom (I, 1), kartošami, petardami, ognjarskimi predmeti, vžigali (I, 5), ali s patronami za strelno orožje (II, 2). Prav tako je raznesilna vžigala vselej spravljati ločena od smodnika in drugih razpočnih predmetov.

IX. Razpočni predmeti se morajo na plovilu pod krovom trdno zastaviti v zaprtem prostoru, ki bodi na parnikih kolikor moči oddaljen od prostorov za kotle. Pri tem se bečve ne smejo postavljati po koncu, ampak se morajo polagati in z lesenimi podstavki (tapami) zavarovati proti kotaljenju. Ako je izjemoma treba posamezne pošiljane kose privezati, se sme to zgoditi samo z vrvmi a nikdar ne z verigami. Vse železne sestavine, ki bi na vožnji utegnile priti v dotiko s pošiljanimi kosi, je treba oviti s tuljem, slamo ali cunjami.

Odrpte ladjice, v katerih se prevažajo razpočni predmeti, morajo biti preprežene s tesno zapirajočo plahto (n. pr. napojenim platnom).

Niti v tako rabljenih, niti v tikoma ležečih prostorih ne smejo biti zamotane vžigalne kapice in vžigalne vrve (II, 2 in 3).

Lahko zapalne ali samozapalne tvarine, med katere se ne štejejo premog in koks, so sploh izločene od prevažanja ob istem času.

X. Prevažanje razpočnih predmetov je dovoljeno samo čez dan in pri vidnem vremenu.

Na ladjah, ki vozijo razpočne predmete, se smejo ogenj in luči vžigati samo tedaj, kadar ima ladja odločen prostor za ogenj, in sicer v tem prostoru.

XI. Plovila, ki vozijo razpočnih predmetov več nego 35 kilogramov kosmate teže, morajo ob vožnji, ob pomudah, in kadar pristajajo, paziti na to-le:

1. Plovila morajo za svarilno znamenje imeti črno zastavo z belim P, ki jo je moči od daleč spoznati in ki jo je vselej imeti razvito;

2. nikdar ne smejo biti brez straže;

3. držati se morajo kolikor moči daleč od drugih plovil;

4. ako sestoji prevoz iz več plovil, morajo med vožnjo imeti med seboj presledka vsaj 50 metrov;

5. ako se plovilo, vozeče razpočne predmete, medpotoma blizu kopnega pomudi več nego dve uri, mora biti oddaljeno od tvornic, delavnic in hiš, v katerih kdo biva, vsaj 300 metrov.

Pristojno policijsko oblastvo sme, ako ni najti primerne postajališča v taki razdalji, dovoliti, da se more izbrati tako postajališče, ki je manj oddaljeno, ako pa ni na razpolaganje drugačnega varstva, vsaj 200 metrov oddaljeno od tvornic, delavnic in hiš, v katerih kdo biva.

Ako naj se plovilo pomudi več nego dve uri v bližini krajev, je treba to vrhu tega pristojnemu policijskemu oblastvu naznaniti čim brže; pristojno policijsko oblastvo naj nato ukrene navedbe opreznosti, ki se mu zdijo potrebne.

Ako naj plovilo pristane v kakem pristanišču, je treba to poprej naznaniti pristanskemu oblastvu in to naj, ako nanese tako, v porazumu s pristojnim policijskim oblastvom, ukrene za varnost potrebne navedbe;

6. kadar kaka pošiljatev razpočnih predmetov medpotoma postane taka, da se zdi nevarno, prevažati jo še dalje, tedaj naj pristojno policijsko oblastvo bližnjega kraja, kateremu naj voditelj prevoznje čim prej to naznani, ukrene potrebne navedbe, da se more brez nevarnosti dalje postopati s to pošiljato, in sicer, kakor okolišnosti nanese, privzemši veščaka, ki ga mora na poziv policijskega oblastva poslati pošiljač.

Ako je nevarno odlagati, uniči pristojno policijsko oblastvo razpočne predmete na stroške pošiljača, ne da bi ga poprej obvestilo o tem, ako mogoče, po navodilu in pod nadzorom kakega veščaka.

Ako je v dotičnem kraju pristanišče, ukrepa naj potrebne navedbe, kolikor prihaja pristanski okoliš v poštev, pristansko oblastvo, če treba, v porazumu s pristojnim policijskim oblastvom.

XII. Plovila, ki plovejo mimo kake ladje, opremljene z zastavo po številki XI, točki 1, manje oddaljena nego 300 metrov, morajo ogenj prikriti, parniki pa vrhu tega primerno oskrbovati dimske registre.

b) Prevažanje zastran ognja nevarnih, ne med razpočne predmete spadajočih tvarin.

I. Za nevarne zastran ognja veljajo naslednji predmeti:

a) Sirov petrolej in njegove prekapanine (petrolejev eter, gazolin, neolin, bencin, ligrojin, nafta, petrolejeva esencija, očiščen petrolej, snažilno olje, mazalna olja itd.);

b) vse iz kotrana ali kotranovih olj (smolčevega, premogovega, rjavopremogovega, šotnega in skriljavčevega kotrana) pripravljene hlapne tvarine;

c) žvepleni eter (etilov eter, kolodij in žvepleni ogljenec (žvepleni alkohol);

d) rdeča kadeča se solitrova kislina;

e) beli in rumeni, ter rdeči (amorfn) fosfor;

f) Bucherjeve ognjegasne škatljice.

V lit. a) in b) oznamljeni predmeti se delé v tri razrede po tem, ali imajo pri 17.05° C. specifične teže:

(razred I.) vsaj 0.780 (takozvani testov petrolej, bencol, toluol, ksilol, kumol, mirbanovo olje, solarno olje, fotogen itd.),

(razred II.) manj nego 0.780 in več nego 0.680 (bencin, ligroin, snažilno olje itd.),

(razred III.) 0.680 ali manj (petrolejev eter, gazolin, neolin itd.).

II. V lit. a) in b) imenovani predmeti se smejo po Bodenskem jezeru prevažati samo ali:

a) v nepropustnih in odpornih kovinskih posodah, ali

b) v posodah iz stekla ali kamenine; predmeti razreda I in II vrhu tega

c) v posebno dobrih, trpežnih sodih.

Ako se prevažajo v posodah iz stekla ali kamenine, je paziti še na te-le predpise:

1. Ako se več posod združi v en tovor, morajo biti te posode trdno zamotane v močne lesene zaboje s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami.

2. Ako so posode zamotane vsaka posamez, se smejo pošiljati v trdnih pletenicah ali kebljih z dobro pritrjenim krovom, ki imajo držaje ter dovolj zamotne tvarine v sebi; če je krov (štorja) iz slame, trstja, ločja ali podobne tvarine, mora biti napojen z ilovim ali apnenim mlekom ali enako tvarino, kateri je primešano vodotopno steklo. Kosmata teža posameznega tovara ne sme za tvarine I. razreda, ako se uporabljajo steklene posode, presegati 60 kilogramov, ako se pa uporabljajo posode iz kamenine, ne 75 kilogramov, za tvarine II. in III. razreda pa, bodi da se uporabljajo posode iz stekla ali pa iz kamenine, ne 40 kilogramov.

Vsak tovor, ki obsega tvarine II. in III. razreda, je treba opremiti z razločnim, na rdečem dnu tiskanim napisom: „Nevarno zastran ognja“. Pletenice in keblji s posodami iz stekla ali kamenine, ki obsegajo tvarine II. in III. razreda, naj imajo poleg tega še napis: „Mora se nositi“.

III. Žvepleni eter (etilov eter), ter kolodij (I, lit. c) se smeta prevažati samo v popolnoma

nepropustno zaprtih posodah iz kovine ali stekla. Omot teh posod, in sicer tako kovinskih kakor steklenih posod, mora, ako se več posod združi v en tovarni kos, ustrezati predpisom, podanim v II, št. 1, če se pa posode zamotavajo posamez, predpisom v II, št. 2, in tako, da pri posameznem omotu posod kosmata teža posameznega tovara ne sme presegati 60 kg.

IV. Žvepleni ogljenec (žvepleni alkohol) (I, lit. c) se sme prevažati samo in edino ali:

1. v nepropustnih posodah iz močne, dobro zabetane železne pločevine z vsebino do 500 kg; ali

2. v pločevinskih posodah, imajočih 75 kg kosmate teže največ, ki so zgoraj in zdolaj podkrepjene z železnimi vezmi. Take posode morajo biti obdane ali s pletenicami ali keblji ali pa v zaboje zamotane s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugačnimi rahlimi tvarinami; ali

3. v steklenih posodah, ki so vložene v močne lesene zaboje s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami.

V. Rdeča, kadeča se solitrova kislina (I, lit. d) se prevažata po nastopnih predpisih:

Ako se pošilja v balonih, steklenicah ali vrčih, morajo shranke biti nepropustno zaprte, dobro zamotane ter vložene v posebne posode ali pletenice, ki imajo močne priprave, da jih je moči z lahka prijemati. Balone in steklenice mora v posodah obdajati posušena prst infuzorjev ali druge primerne tvarine suhe prsti v telesnini, enaki vsaj njih vsebini.

Ako se pošilja solitrova kislina v kovinskih shrankah, morajo biti shranke popolnoma nepropustne ter imeti dobre zapore.

VI. Beli in rumeni fosfor (I, lit. e) se mora, obdan z vodo v pločevinskih pušicah, ki obsegajo po 30 kilogramov največ ter so zavarjene, trdno zamotavati v močne zaboje. Zaboji morajo razen tega imeti dva močna ročaja, ne smejo tehtati čez 100 kilogramov in morajo biti od zunaj označeni, da „obsegajo navadni rumeni (beli) fosfor“, in pa z besedo „zgoraj“.

Rdeči (amorfni) fosfor (I, lit. e) je vlagati v dobro zavarjene pločevinske pušice, ki so vstavljene v močne zaboje z žagovino. Ti zaboji ne smejo tehtati čez 90 kilogramov in morajo imeti označilo od zunaj, da „obsegajo rdeči fosfor“.

VII. Bucherjeve ognjegase škatljice (I, lit. f) se smejo prevažati samo v pločevinskih tulcih. Ti tulci se morajo vlagati v zabojčke, obsegajoče po 10 kilogramov največ, ki so od znotraj prepleteni s papirjem. Ti zabojčki pa se morajo

potem zamotavati v večje, prav tako s papirjem preplejene zaboje.

VIII. Ako se v številki II in III navedene kemikalije pošiljajo v množinah ne več nego po 10 kg, je dopuščeno združevati jih v en tovarni kos tako med seboj kakor z drugimi predmeti, ki ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so nevarne zastran ognja. Pri tem morajo biti trdno vložene v nepropustno zaprtih steklenkah iz stekla ali pločevine s slamo, senom, otrobi, žagovino, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami v močne zaboje.

Rdeča kadeča se solitrova kislina se sme v enaki množini in na enaki način v en tovarni kos združevati samo z enakimi množinami drugih rudninskih kislin, izvzemši brom, in z drugimi tvarinami, ki ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so nevarne zastran ognja.

Žvepleni ogljenec, največ dva kilograma težek, se sme z drugimi predmeti, ki ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so zastran ognja nevarne, združevati v en tovarni kos tedaj, kadar se žvepleni ogljenec nahaja v nepropustno zaprtih pločevinskih flaškah ter je z ostalo vsebino tovarnega kosa trdno vložen v močen zaboj s slamo, senom, otrobi, žagovino ali drugačnimi rahlimi tvarinami.

Fosfor in Bucherjeve ognjegase škatljice združevati z drugimi predmeti v en tovarni kos, ni dopuščeno niti v malih množinah.

IX. V številki II do VIII imenovane shranke (posode iz kovine, sodi, zaboji, keblji in pletenice) se morajo na ladjah podpreti tako, da se ne morejo niti zadevati druga ob drugo niti pasti od kod.

X. Zastran ognja nevarni predmeti se smejo na parnikih nakladati samo na krovu, na ladjah, s katerimi se prevažajo osebe, pak sploh ne.

Prepoved, da se zastran ognja nevarni predmeti ne smejo nakladati na parne ladje za osebe, se ne nanaša na zalogo bencina v shrankah za gorivo za avtomobile (vozila in plovila).

XI. V ladijske prostore, v katerih se spravljajo zastran ognja nevarni predmeti, se sme hoditi samo z varnostnimi svetilnicami in v njih se ne sme kaditi. Ako se nahajajo taki prostori pod palubo, morajo imeti dobro ventilacijo na površini.

Odprt ogenj se na plovilih, na katerih so naloženi zastran ognja nevarni predmeti, ne sme netiti.

Dimniki ognjišč, ki se nahajajo pod palubo takih plovil, morajo imeti iskrnjake (priprave, da se iskre ne raznašajo).

Na palubo naloženi zastran ognja nevarni predmeti se morajo pokriti s tesno oklepajočimi plahtami.

XII. Plovila, na katera so se naložili zastran ognja nevarni predmeti, morajo čez dan imeti modro zastavo z velikim belim *F* (v latinskem tisku), po noči pa modro luč; ta zastava in ta luč morata biti pritrjeni vsaj štiri metre nad palubo na jarboli ali pa na kakem drogju.

Taka plovila smejo pristajati samo vsaj 150 metrov daleč od drugih plovil ali poslopij, v katerih kdo stanuje, ako ne bi pristansko oblastvo, zunaj pristanišč pa krajno policijsko oblastvo predpisavalo, pristajati v večji ali pa dovoljevalo, pristajati v manjši razdalji.

Ta določila se ne uporabljajo na plovila, ki vozijo seboj samo male množine (do 10 *kg*, oziroma žveplene oglejence do 2 *kg* [prim. številko VIII]) posameznih zastran ognja nevarnih tvarin, bodi si v predpisanih posameznih omotih ali pa po predpisu združenih v istem omotu z drugimi predmeti (številka VIII), a to s pogojem, da skupna teža takih malih sabo voženih množin zastran ognja nevarnih tvarin ne dosega 40 *kg*.

XIII. Kadar plovilo, naloženo s predmeti zastran ognja nevarnimi, dojde v svoje namenišče, tedaj mora voditelj precej brez odloga pristojnemu policijskemu ali pristanskemu oblastvu naznaniti množino in vrsto naloženih zastran ognja nevarnih predmetov ter svoje plovilo takoj privezati na ležišče, ki se mu odkaže.

XIV. Ako naj se zastran ognja nevarni predmeti nakladajo na kako plovilo ali z njega razkladajo, mora voditelj plovila to poprej naznaniti pristojnemu policijskemu ali pristanskemu oblastvu.

To oblastvo mu odkaže ležišče, kjer naj naklada ali razklada, in mu določi rok, v katerem mora delo pričeti in dokončati. Ležišče bodi od poslopij, v katerih kdo prebiva, kolikor moči oddaljeno. Ako bi opravilo tega ne terjalo, ni nikogar pripuščati k ležišču.

Ob nakladanju in razkladanju se ne sme kaditi, tudi se ne sme na plovilu in blizu ležišča netiti ogenj niti rabiti odprta luč.

V temi je nakladanje in razkladanje dopuščeno samo s posebnim dovolilom in samo ob luči trdno stoječih svetilnic, ki morajo biti nameščene vsaj dva metra od tal, kjer se dela.

Ob nakladanju in razkladanju se ne smejo pletenice in keblji s posodami iz stekla ali kamenine, ki obsegajo k predmetom razreda II in III spadajoče v številki I, lit. a) in b) oznamene tvarine, niti voziti na vozičkih niti nositi na ramenih ali na hrbtu, ampak morajo se nositi samo za ročaje (držaje), ki so nameščeni na imenovanih shrankah.

c) Prevažanje jedkih in strupenih tvarin.

1. Kadar se naj z drugimi ladjami, nego z ladjami državnih ali po državi dopuščenih parnoplavstvenih podjetij prevažajo jedke tvarine, kakor so kisline itd., tedaj naj v posameznem primeru policijsko ali pristansko oblastvo nakladnega kraja določi, ali se te tvarine morajo voziti na posebnih plovilih ali pa se smejo naložiti skupaj z drugim blagom. Ako dovoli, da se nalože skupaj z drugim blagom, zaukaže naj ob enem potrebne naredbe opreznosti, ki jih mora ladjar slušati. O naredbah, ki jih ono ukrene, da ladjarju posebno potrdilo, ki je mora ta pokazati policijskim, pristanskim, carinskim in pa uradnikom vodne stavbe, ako bi je zahtevali.

2. Netekoče arzenikalije, zlasti arzenasta kislina, rumen arzenik (mišnica, auripigment), rdeč arzenik (realgar), črpena mišnica (kobalt) se po Bodenskem jezeru smejo pošiljati samo tedaj, ako sta na vsakem kosu pošiljatve v različnih pisemnih s črno oljnato barvo zapisani besedi „arzenik (strup)“, in če so se zamotale tako-le:

ali

a) v dvojnih sodih ali zabojih, pri čemer je dna sodom utrditi z vložnimi obroči, pokrove zabojev pa z obroči ali železnimi vezili; notranji sodi ali zaboji pa morajo biti iz močnega, suhega lesa ter od znotraj zalepljeni z gostim platnom ali drugimi enakimi gostimi tkaninami;

ali

b) v vrečah iz platna s kotranom napojenega, ki so vložene v enovite sode iz močnega, suhega lesa;

ali

c) v zavarjenih pločevinskih cilindrih, ki so oblečeni s trdnimi lesenimi plašči (vrhnimi sodi), katerim so dna utrjena z vložnimi obroči.

3. Tekoče arzenikalije, posebno arzenova kislina, smejo se po Bodenskem jezeru pošiljati samo tedaj, kadar se

a) na vsakem pošiljanem kosu v čitljivih pisemnih s črno oljnato barvo napišeta besedi „arzenik (strup)“;

b) kadar so pri pošiljanju v balonih, steklenicah in vrčih te shranke nepropustno zaprte, dobro zamotane in vložene v posebne posode ali pletenice, opremljene z močnimi pripravami, da se z lahka prijemajo;

c) kadar so pri pošiljanju v kovinskih, lesenih ali gumovih shrankah te shranke popolnoma nepropustne in z dobrimi zaporami opremljene.

Ti predpisi veljajo tudi za posode, v katerih so se prevažale tekoče arzenikalije.

4. Drugi strupeni kovinski preparati (strupene kovinske barve, kovinske soli itd.), kamor spadajo zlasti preparati živega srebra, kakor so: sublimat, kalomel, beli in rdeči precipitat, cinober; dalje bakrene soli in bakrene barve, kakor so: bakreni vitriol, zeleni volk, zelena in modra bakrena barvila, dalje svinčeni preparati, kakor so: svinčeni glaj (masikot), svinčene rusovine (meniki), svinčeni cukar in druge svinčene soli, svinčena belina in druge svinčene barve, tudi cinkov prah in kositrov ter antimonov pepel, smejo se pošiljati samo v nepropustnih, iz trdnega, suhega lesa napravljenih sodih ali zabojih, ki imajo vložne obroče, oziroma obvezila okoli sebe. Ti oklepi naj bodo taki, da se tvarine skozi poke ne morejo prašiti med vožnjo, na kateri se ni moči ogniti stresanju, sunkom itd.

5. Ako naj se take strupene tvarine (netekoče in tekoče arzenikalije in drugi strupeni kovinski preparati) pošiljajo v množinah 5000 in več kilogramov, se smejo na ladjah, ki obsegajo še drugo blago, nakladati samo v posebnih oddelkih, ločenih tako, da voda ne more vanje. Pred nakladanjem mora ladjar to naznaniti policijskemu ali pristanskemu oblastvu. To se mora prepričati o tem, da so tisti oddelki ladje, ki so namenjeni, da se vanje denejo strupene tvarine, res odločeni tako, da vode ne propuščajo.

Prav tako je tedaj, kadar naj se take strupene tvarine v množinah pod 5000 kilogramov prevažajo skupaj z drugimi predmeti, paziti na to, da se strupene tvarine skladajo ločene od živil in užitnih stvari. O naredbah, ki jih je zaukazalo policijsko ali pristansko oblastvo, naj da ladjarju potrdilo.

6. Policijsko ali pristansko oblastvo odpošiljalnega kraja naj nakladanje prepove, ako so se tovari poškodovali tako, da je moči to spoznati, ne da bi jih bilo treba odpirati.

D. K členu 6 in 10 mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero z dne 22. septembra 1867. l. (drž. zak. št. 19 iz l. 1868.).

§ 18.

V členu 6 in 10 mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero z dne 22. septembra 1867. l. (drž. zak. št. 19 iz l. 1868.) o preiskovanju ladij in o pravici do plovstva po Bodenskem jezeru dana določila se uporabljajo tudi na motorne ladje in na motorne ladjice, ki služijo za obrtniško prevažanje oseb.

Ladjarski patent (priloga IV) za vodstvo parnika, motorne ladje in motorne ladjice, ki služi za obrtniško prevažanje oseb, naj se samo podeli, ko se je dokazalo, da je dotičnik dalje časa služil na takih plovilih in da je usposobljen za njih vodstvo.

Motorne ladje in motorne ladjice, ki služijo za obrtniško prevažanje oseb, je treba preiskati vsako leto.

II.

Ta ukaz dobi moč s 1. dnem januarja 1910. l.

III.

V določilih mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero z dne 22. septembra 1867. l. (drž. zak. št. 19 iz l. 1868.) naj se hkratu izpremeni naslednje:

a) Člen 7, odstavek 1, naj se odslej glasi:

Vsako plovilo mora imeti za označilo ladje njeno ime ali številko s pisavo, ki se da oddaleč čitati, tudi mora biti na zunanjih straneh navedena njegova nosilnost v bečvah.

b) Člen 10, odstavek 1 naj se odslej glasi:

Pravico voditi jadrenico ali parnik po Bodenskem jezeru imajo samo tisti, ki jih je vlada obrežne države, v kateri imajo državljanstvo, pripustila za samostojno izvrševanje tega obrta in jim je podelila o tem patent.

c) Mednarodnemu plovstvenemu in pristanskemu redu za Bodensko jezero z dne 22. septembra 1867. l. (drž. zak. št. 19 iz l. 1868.) pridejani vzorec ladjarskega patenta naj se odslej ne uporablja več.

Haerdtl s. r.

Wrba s. r.

Weiskirchner s. r.

Ladijski patent.

Lesena } ladja { imenovana }
 Železna } { zaznamovana s številko }, ki

je lastnina v
 in ima nakladnosti za bečev, je bila
 po vseh njenih delih in vsem pristojstvu preiskana, gledé največjega pripustnega vtopa označena
 po načinu, spodaj povedanem, in z moštvo in opremo, kakor se navajata v nastopnem spisku, spoznana
 za sposobno za plovstvo po Bodenskem jezeru.

Na podstavi te listine se sme to plovilo rabiti za plovstvo po Bodenskem jezeru dotlej, dokler bo v omenjenem stanju in dokler se bistveno ne izpremené ali obnové važni deli ladje.

Kakor listina uradno narejena in opečatena.

. dne 19

.

Pripustni vtop.

Za naloženo ladjo pripustni vtop se je na obeh njenih straneh zaznamoval

sredi ladje } z { železnimi sponami } 25 cm dolgimi in 4 cm širokimi.
spredaj in zadaj } { naslikanimi črtami }

Črta največjega pripustnega vtopa gre skozi spodnji rob { spon } Svobodni rob znaša torej (na-
vedba mere na mestih znamenj svobodnega roba): { črt }

Moštvo.

Da bo ladja varno plula, mora imeti tukaj-le oznamenjeno moštvo:

.....
.....

Oprema.

Ako ladja plove, mora biti na njej:

(sledi spisec).

(Za parnike in motorne ladje, s katerimi se vozijo ljudje.)

Največje število popotnikov, ki se smejo vzeti na ladjo, znaša:

.....

Priloga II.

Listina o nadaljnji preiskavi.

Spredaj imenovana ladja je bila danes po opravljeni

izpremembi	} na predlog
obnovitvi	

v

preiskana v vseh njenih delih in v vsem njenem pristojstvu.

Našlo se je, da

... dne 19

(Oznamenilo oblastva in podpis.)

Red znamenj za plovstvo po Bodenskem jezeru.

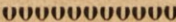
A. Dajanje znamenj.

Določila, kako dolgo trajajo posamezni zvoki znamenj ter kakšni so presledki med dvema zvokoma in med dvema znamenjema, ako se ponavljata.

- a) Pri znamenjih, ki se dajejo s parnimi piščalkami, zračnimi piščalkami in z rogovi za meglo, naj trajajo kratki zvoki 1 sekundo, dolgi zvoki 5 sekund, presledek med dvema zvokoma znamenja $\frac{1}{2}$ sekunde, presledek med dvema znamenjema, kadar se znamenja ponavljajo, najmanj 2 sekundi.
- b) Presledki med dvema streloma iz topa naj znašajo 1 minuto, presledki med dvema skupinama strellov iz topa 2 minuti.

I. Znamenja za meglo.

Parniki naj jih dajejo vedno s trizvočno piščalko.

Znamena št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
1	Znamenje za meglo parnikov na jezeru (§ 12, številka 1 a).	 Dolg žvižg trikrat v minuti v enakih presledkih.	Vsaka ladja naj odgovarja s svojim znamenjem za spoznavanje.
2	Znamenje za meglo motornih ladij, jadrenic, vlačnic za blago in prevoznih čolnov, ako vozijo sami zase (§ 12, številka 1 b in c).	 Dolg zvok s parno piščalko, zračno piščalko, sireno ali z rogom, za meglo enkrat v minuti.	Parniki in motorne ladje brez dostavljenega jadra naj odgovarjajo s svojim znamenjem za spoznavanje.
3a	Znamenje za meglo parnika, ki je zasidran zunaj pristanišča (§ 12, številka 1 g).	 Vsako minuto je vsaj enkrat pozvoniti z zvoncem.	
3b	Znamenje za meglo motornih ladij ali jadrenic, vlačnic za blago in prevoznih čolnov, ki so zasidrani zunaj pristanišča (§ 12, številka 1 g).	 Dva kratka glasa hitro zaporedoma s parno piščalko, zračno piščalko, sireno ali z rogom za meglo vsaj enkrat v minuti.	

Znamenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
4a	Znamenje za spoznavanje parnikov, ki ne vlačijo, na potih s sodimi kurznimi števkami *) (§ 12, številka 1 e).	00 Dva kratka žvižga hitro zaporedoma trikrat vsako minuto.	Vsaka ladja naj odgovarja s svojim znamenjem za spo- znavanje.
4b	Isto z lihim kurznimi števkami **) (§ 12, številka 1 e).	000 Trije kratki žvižgi hitro zaporedoma trikrat vsako minuto.	
4c	Znamenje za spoznavanje parnikov, ki vlačijo, na voznjah s sodimi kurznimi števkami *) (§ 12, številka 1 e).	00 ——— Dva kratka žvižga in na to dolg žvižg trikrat v minuti.	
4d	Isto z lihim kurznimi števkami **) (§ 12, številka 1 e).	000 ——— Trije kratki žvižgi in na to dolg žvižg trikrat v minuti.	
5a	Znamenje za spoznavanje motornih ladij brez pristavljenega jadra (§ 12, številka 1 e).	——— 00 Dolg zvok in dva kratka zvoka s parno piščalko, zračno piščalko, sireno ali z rogom za meglo dva- krat v minuti.	Parniki in motorne ladje brez pristavljenega jadra naj odgo- varjajo s svojim znamenjem za spoznavanje.
5b	Znamenje za spoznavanje motornih ladij s pristavljenim ja- drom, jadrenic, vlačnic za blago in prevoznih čolnov, ako vozijo samizase, dokler slišijo znamenja za meglo s parnikov, tudi jaht jadrenic in ribiških čolnov v ena- kem primeru (§ 12, številka 1 c).	0000000000 Kratki zvoki s parno piščalko, zračno piščalko, sireno ali z rogom za meglo hitro zaporedoma.	

*) Sode številke imajo voznje:

1. Bregenc—Konstanca naravnost,
2. Bregenc—Lindava—Friedrichshafen—Meersburg—Konstanca,
3. Konstanca—Romanshorn—Rorschach—Bregenc,
4. Ludwigshafen—Meersburg—Konstanca,
5. Vse druge voznje od švicarskega in avstrijskega brega na nasprotni nemški breg.

**) Lihe številke imajo voznje:

1. Konstanca—Bregenc naravnost,
2. Konstanca—Meersburg—Friedrichshafen—Lindava—Bregenc,
3. Bregenc—Rorschach—Romanshorn—Konstanca,
4. Konstanca—Meersburg—Ludwigshafen,
5. Vse druge voznje od nemškega brega na nasprotni švicarski in avstrijski breg.

Znamjenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
6	Znamenje za spoznavanje vlačenih ladij, dokler slišijo znamenja za meglo z drugih ladij ter kadar se približajo pristanu, v katerem hočejo pristati (§ 12, številka 1 d).	Dolg zvok s parno piščalko, zračno piščalko, sireno ali z rogom za meglo vsaj enkrat v minuti.	Parniki in motorne ladje brez pristavljenega jadra naj odgovarjajo s svojim znamenjem za spoznavanje.
7	Znamenje za meglo pristanišč in pristajališč za parnike za ladje, ki vozijo po voznem redu ali so poprej napovedane.	Vsako minuto se zatrobi trikrat zategnjeno na rog za meglo ali se zvonijo na zvonilo. Neprestano se zvonijo z zvoncec za meglo na čelu pristanišča s primernimi presledki. To znamenje naj se daje precej, ko se zapazijo znamenja za meglo z ladij, in naj se ponavlja, dokler ne dojdejo v pristanišče.	Parniki odgovarjajo s I. znamenjem za vhod v pristanišče, ko zaslišijo rog za meglo ali zvonilo, z II. znamenjem za vhod v pristanišče pa, ko zaslišijo zvonec za meglo na čelu pristanišča (§ 12, številka 1 f).
8	Znamenje za vhod v pristanišče I dajejo parniki, ko zaslišijo rog za meglo ali zvonilo s kakšnega pristana, v katerega plovejo, in to dotlej, dokler zaslišijo zvonec za meglo na čelu pristanišča (§ 12, številka 1 f).	Dva dolga žvižga.	
9	Znamenje za vhod v pristanišče II dajejo parniki, ko zaslišijo zvonec za meglo na čelu pristana, v katerega plovejo, in to dotlej, dokler se s parnika da z zvoncec znamenje za vhod (§ 12, številka 1 f).	Trije dolgi žvižgi.	

II. Znamjenja za kretanje.

Parniki naj jih vselej dajejo z navadno parno piščalko.

10	Znamenje za odhod. Ž njim zahteva parnik ali motorna ladja, ki hoče odpluti, od parnika, ki hoče v pristanišče, da naj mu ta izhod pusti odprt (§ 13, številka 4).	UUU Trije kratki žvižgi s parno piščalko, oziroma zvoki z rogi za meglo.	Parnik, ki se bliža, naj odgovori z istim znamenjem.

Znamenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
11	Znamenje za vhod v pristanišče in izhod iz pristanišča motor-nih ladij naj dajejo motorne ladje, ako so se ob prihodu na kakih 200metrov približale pristanišču, ob izhodu, preden krenejo na vodno pot pristanišča. Motorne ladjice in male parnice naj tudi dajejo to znamenje (§ 13, številka 6).	000 Trikrat se vsakokrat po trikrat naglo zaporedoma kratko zatrobi z rogom za meglo, oziroma zažvižga s parno piščalko.	
12	Znamenje za obrnitev ali znamenje, da se pristan odpre, se daje ob temnem vremenu, ako se kak parnik, ki je s parniške postaje odplul ritenski, obrne ter pride na predpisano pot (§ 13, številka 3). Za znamenje, da se pristan odpre, velja, ako se dá iz pristana; v tem primeru smejo potem ladje, ki čakajo pred pristanom, zapluti vanj (§ 13, številka 7).	Enkrat se zategnjeno zažvižga. Za znamenje, da je pristan odprt, se lahko dá znamenje tudi z dolgim zvokom z rogom za meglo, ali z udarcem na zvonec.	
13	Znamenje za prehitevanje po noči parnika ali motorne ladje, ki hoče po noči preteči kako drugo ladjo (§ 11, številka 9).	00000 Petkrat se na kratko zažvižga s parno piščalko, oziroma petkrat zatrobi z rogom za meglo.	Na ladjah, ki nimajo luči na krmi, je na krmi treba mahati sem ter tje z belo lučjo. To znamenje je tudi že dajati, ako sprednja ladja poprej zapazi ladjo, ki jo hoče preteči (§ 10, številka 4.)
14a	Znamenje za izprembo poti. Jaz grem na desno. (§ 11, številka 10).	0 Enkrat se kratko zažvižga.	Poklicani parnik mora brez-pogojno odgovoriti in sicer s tistim znamenjem za izprembo poti, ki ustreza kretanju za izogibanje, ki ga namerja. Ako poklicana ladja noče izpremeniti svoje poti, temveč hoče pluti naravnost, naj to namero naznani z znamenjem 14 d.
14b	Znamenje za izprembo poti. Jaz grem na levo. (§ 11, številka 10).	00 Dvakrat se kratko zažvižga.	
14c	Znamenje za izprembo poti. Jaz se ustavim ali jaz grem nazaj. (§ 11, številka 10).	0 Zažvižga se enkrat zategnjeno, potem enkrat kratko in na to enkrat zategnjeno.	
14d	Znamenje poti. Jaz ostanem na svoji poti (§ 11, številka 9).	— Vsaj 8 sekund dolg žvižg.	

III. Znamenja vzbune in sile.

Znamenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
15	Znamenje vzbune ali znamenje, da je pristan zaprt. Znamenje vzbune se daje, da se kaka druga ladja opozori na pretečo nevarnost, ali daje ga parnik ali motorna ladja brez pristavljene jadra, ako je nesposobna za kretanje ali kako drugače ni v stanu izogibati se predpisu primerno in ako se ji nevarno bliža kaka druga ladja (§ 11, številka 6 in 7 in § 13, številka 2). Za znamenje, da je pristan zaprt, velja to znamenje, ako se daje iz pristana; v tem primeru morajo vsa v pristan ploveča plovila čakati pred njim tako dolgo, da se da znamenje, da je pristan odprt (§ 13, številka 7).	UUUUUUUU Najmanj 7 kratkih žvižgov, zvokov ali udarcev na zvonec hitro zaporedoma. Znamenje vzbune naj dajejo parniki z navadno parno piščalko (enozvočno piščalko) ali z zvoncem, vse druge ladje pa z rogom za meglo. Ako ni nobene parne piščalke na razpolaganje, da bi se dalo znamenje, da je pristan zaprt, se sme dati znamenje tudi z rogom za meglo ali z zvoncem.	Odgovarja se z istim znamenjem s parno piščalko, oziroma z rogom za meglo.
16	Znamenje sile se daje, da se prikliče pomoč, ako je lastna ladja v sili ali nevarnosti (§ 14).	===== Najmanj 7 dolgih žvižgov ali zvokov hitro drug za drugim večkrat zapored. Znamenje sile naj dajejo parniki s trizvočno piščalko. Poleg teh akustičnih znamenj je po dnevu razgrniti zastavo sile na jamborju, na zastavnem drogu na plečetu ali na kakem drogu. Po noči je treba na parnikih zažigati vidne ognje, ki gore 10 minut menjaje rdeča in zelena, s kolikor moči visoke točke ladje. Znamenje sile, ki se da s topom, sestoji iz najmanj trikrat treh strelov iz topa.	Ladje naj odgovarjajo z znamenjem vzbune, pristanišča pa s streljanjem s topovi, po noči pristani razen tega z zažiganjem vidnih ognjev.

B. Znamenila.

I. Luči.

Obča določila.

Vse luči, ki jih morajo imeti ali kazati ladje in plovila na podstavi plovstvenopolijskih predpisov za ladje na Bodenskem jezeru (revidirana določila Mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero), morajo biti urejena nastopnim določilom ustrezno in nameščena tako, da je neovirana vidnost ohranjena v vseh okoliščinah in razmerah.

Za motorne ladje je dopusten manjši model svetilnic, ki so uvedene pri državnih parnikih.

Ostala razsvetljava ladij ne sme biti nikdar taka, da bi se mogla zamenjati z lučmi, ki se morajo imeti po predpisu.

A. Stranske luči.

1. Ladje morajo svoje stranske luči namestiti pred sredo na ta način in tako visoko, da je ohranjena njihova predpisana vidnost in da so kolikor moči varovane, da jih ne poškodujejo valovi.

2. Senčniki stranskih luči, ki jih je namestiti na notranji strani ladje, morajo biti tako dolgi, da molé, merjeno od središča plamena, 1 m pred luči (gl. pod 1 načrtove priloge).

Pri senčnikih stranskih luči motornih ladij po manjšem modelu je dopustna dolžina vsaj 60 cm.

Senčniki morajo biti pritrjeni vzporedno h kiljevi smeri in luč bodi nameščena tako, da je črta, ki se potegne od zunanega roba glavne latve senčnikove k notranjemu robu stenja ali električnega žarila, vzporedna s kiljevo smerjo. (Pod. 1 načrtove priloge).

Senčniki morajo biti vsaj tako visoki kakor svetilnice.

Senčnik luči na desni strani ladje mora biti zeleno, senčnik luči na levi strani ladje pa rdeče pobarvan.

Da se zelena in rdeča stranska luč ne zamejnata, kadar se postavljata, je treba na pločistihih, na

katerih so luči, na senčnikih ali na okrovnih svetilnic namestiti tako uredbo, da se more zelena luč izpostaviti samo na desni strani, rdeča luč pa samo na levi strani.

3. Iz pločevine narejene svetilnice se morajo popleskati, kakor ustreza strani, t. j. svetilnica na desni strani mora biti zeleno, svetilnica na levi pa rdeče popleskana.

Svetilnice se smejo opremiti, da se varujejo leče, s finimi kovinskimi mrežami z velikimi zankami, ki ne ovirajo vidnosti luči.

Da se zagotovi, da je polna luč stranskih luči res vidna nazaj na dve črtici čez počezno smer morajo biti svetilnice tako urejene, da zadene črta, ki se potegne nazaj od zadnjega roba stenja v smeri na dve črtici od počezne smeri, ravno še prosti zadnji rob leče (gl. pod. 1 načrtove priloge).

Svetilnice morajo biti tako zgrajene in urejene, da jih ne more ugasniti niti veter, niti gibanje ladje, niti če vdere vanje voda.

Oblika stranskih luči je razvidna iz pod. 2, 3 in 4 načrtove priloge.

4. Za barvne stranske luči je uporabljati edino le dioptriške ali plankonveksne leče (pod. 5, 6, 7 in 8 načrtove priloge).

Leče morajo biti pravilno konstruirane, krožnato zakrivljene in narejene iz brušenega ali stiskanega, dodatno brušenega stekla, ter brez zračnih mehurčkov in razpok. Središče krivine leče mora priti skupaj s središčem vira luči na polovični višini leče. Višina leče ne sme nikakor biti manjša nego njen polumer.

Luč na desni strani mora imeti svetlomodro-zeleno barvo, luč na levi strani pa črešnjevordečo barvo.

5. Leče stranskih luči ne smejo biti barvane, tudi se ne smejo uporabljati barvani stekleni cilindri in barvane žarnice, da bi se dosegla barva pri stranskih lučih.

Da se doseže predpisana zelena in rdeča luč, se smejo rabiti le barvana zakrivljena stekla, ki

se vstavijo pred nje in ki jih je urediti tako, da se more vsako tako steklo vstaviti le v pripadajočo svetilnico in da se morejo vratca svetilnice zapreti le, če je to steklo vstavljeno na pravem mestu.

Vsaka ladja mora imeti seboj zadostno število barvnih nadomestnih stekel za menjavanje.

6. Svetilke pozicijskih svetilnic morajo goreti najmanj šest ur.

Uporabljati isto svetilko za rudninska in rastlinska olja je nedopustno.

Za vsako ladjo je treba imeti seboj stavek popolnoma enakovrstno urejenih rezervnih svetilk, prav tako primerno število dobrih cilindrov in pri električni razsvetljavi primerno zalogo žarnic.

Vir luči pri parnikih ne sme biti ožji nego 25 mm in ne širji nego 50 mm, merjeno počez h kiljevi smeri. Na motornih ladjah se smejo uporabljati samo okrogli gorelci, pri katerih ima premer stenjeve cevi najmanj 16 mm.

Vsaka svetilnica, ki je opremljena z električno lučjo, mora biti tako urejena, da se more luč takoj nadomestiti z razsvetljavo z oljem.

V vsaki svetilnici se sme namestiti samo ena žarnica, koje moč luči mora znašati najmanj 16 normalnih sveč.

Da se stenji ali žarnice obdržé nepremični v predpisani legi, mora biti s primerno pripravo onemogočeno sukanje držaja stenja ali žarnice.

7. Pri električni luči lahko odpade raba reflektorjev. Ako se porabljajo reflektorji pri svetilkah za olje, je treba paziti na naslednje:

- Reflektorji morajo biti znotraj posrebreni in dobro glajeni;
- notranje ploskve morajo tvoriti segmente krogel; plamen mora stati v središču površine krogle, katere del je površina reflektorjeva;
- reflektor mora biti toliko skrivljen, da se reflektirani žarki vržejo tudi na najskrajnejše konce leče;
- stanje reflektorja mora biti tako zavarovano, da se ne more premakniti ali da ne more priti v nepravilno lego, ako stoji svetilka na svojem mestu v svetilnici.

B. Sprednje luči.

Na sprednje luči se uporabljajo za stranske luči dani predpisi z izjemo, da mora imeti žarnica svetilno moč za najmanj 32 normalnih sveč, ako se rabijo za električno razsvetljavo urejene svetilnice.

Sprednje svetilnice iz pločevine je treba belo popleskati.

Oblika sprednjih luči je razvidna iz pod. 9, 10, 11 in 12 načrtove priloge.

C. Zadnje luči.

1. Svetilnice za zadnje luči, ki se morajo imeti v zmislu § 10, 1 d) in 3 b) plovstvenopolicijskih predpisov (revidirana določila Mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero), morajo biti nameščene na ozadnjem drogu za zastavo ali na ozadju v višini ladijskega boka, na prevoznih čolnih pa v višini krova.

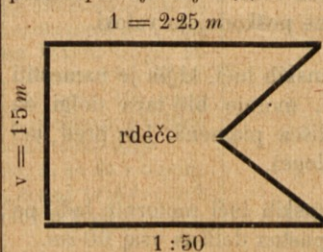
2. Za kazanje bele zadnje luči v zmislu § 10 (4) se lahko uporablja vsaka svetilnica z belo lučjo.

3. Za svetilnice z modro lučjo se lahko uporablja šipe ali kakor loki skrivljena enakomerno debela stekla modre barve.

4. Gledé svetilk, stenjev, žarnic, cilindrov za plin in reflektorjev se zmislu primerno uporabljajo določila, veljajoča za stranske luči.

II. Druga optiška (vidna) znamenja.

1. V redu znamenj pod št. 16 predpisana rdeča zastava v sili mora biti za parnike in motorne ladje najmanj 2.25×1.5 velika, za manjša plovila pa najmanj 1×0.70 m in mora imeti poleg stoječo obliko (dvojni prapor). Zastavo v sili je obesiti na jamborju ali privezati na drog (ročno veslo) in mahati z njo, da se obrne nase pozornost ladij, ki se vidijo.

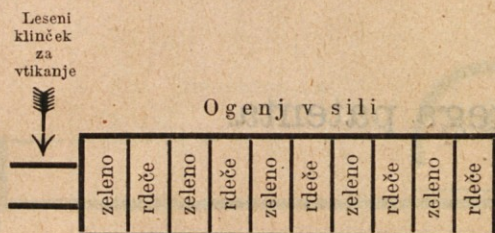
Dolžina jezikov prapora je 0.75 m.

2. V oddelku C a XI 1 revidiranih do-

ločil Mednarodnega plovstvenega in pristanskega reda za Bodensko jezero omenjena črna in v oddelku C b XII, prvi odstavek, istih določil omenjena modra zastava mora biti najmanj 1 m dolga in 70 cm široka. Črki „P“, oziroma „F“, ki sta na njih, morata biti najmanj 50 cm visoki.

3. Vidne ognje, ki jih je uporabljati v zmislu znamenja 16 reda o znamenjih (priloga III) za oddajanje znamenj v sili, je zažigati kolikor moči visoko, menjaje po petkrat z rdečo in zeleno barvo tako

goreče, da je vsaka barva eno minuto vidna. Ob čistem vremenu se morajo vidni ognji razločno spoznati na najmanj 12 km.

III. Akustiška (slišna) znamenja.

1. Za parnike predpisane trizvočne piščalke morajo hkratu dati tri glasove, ki tvorijo akord, in morajo biti ob mirnem vremenu razločno slišne na 6 km daljave.

Namestiti jih je pred dimnikom — ako je več dimnikov, pred sprednjim izmed njih — najmanj 2,5 m visoko nad stališčem poveljstva tako, da se širjenje zvoka naprej in na obe strani ne zadržuje z nobeno oviro.

2. Za parnike predpisana navadna parna piščalka mora biti ob mirnem vremenu razločno slišna najmanj na 4 km daljave in enako nameščena, kakor je predpisano za trizvočno piščalko.

3. Motorne ladje, male parne ladjice in motorne ladjice z več nego 10 km brzine v uri morajo imeti parne piščalke, zračne piščalke ali sirene, ki jih je namestiti najmanj 1 m nad krovom ali bokom dotičnega plovila na sprednji strani dimnika ali kakega drugega od spredaj in z obeh stranih prostega mesta ladje. Glas tega znamenila mora biti ob mirnem vremenu razločno slišen na najmanj 4 km daljave.

Plovila, ki imajo manj nego 10 km brzine v uri, kakor tudi jadrenice, vlačnice za blago in pre-

vozni čolni morajo imeti rogove za meglo, kojih znamenja so ob mirnem vremenu slišna najmanj 500 m daleč.

Oddajati jih je treba vedno na takem mestu ladje, da se more njihov zvok neovirano širiti naprej, oziroma na tisto stran, od katere se bliža drugo plovilo.

4. Pri znamenjih, ki se dajejo s parnimi piščalkami, zračnimi piščalkami in rogovi za meglo, naj trajajo kratki žvižgi ali glasovi 1 sekundo, dolgi žvižgi ali glasovi pa 4 do 6 sekund in presledki med 2 žvižgoma ali glasovoma pa $\frac{1}{2}$ sekunde.

5. Rogovi za meglo pristanskih zavodov in pristajališč morajo biti ob mirnem vremenu slišni najmanj 3 km daleč in postavljati jih je najmanj 3 m nad srednjo vodo.

Ob dajanju znamenj je treba rogove za meglo postaviti v smeri prihajajoče ladje.

6. Za oddajanje znamenj v sili in za odgovarjanje nanja predpisani topovi morajo imeti tak kaliber, da je njihov zvok ob mirnem vremenu razločno slišen najmanj na 8 km daljave.

Ob oddajanju strelav za znamenja s topovi je uporabljati patrone. Pri tem je treba postaviti top vedno tako, da se more širiti zvok naravnost, ne da bi zadel ob ovire, proti kraju, ki se hoče alarmirati ali obvestiti. Za znamenje v sili je izstreliti najmanj trikrat po tri strele iz lopa. Presledki med 2 streloma znašaj 1 minuto, med vsako skupino 3 strelav pa 2 minuti.

7. Parniki morajo imeti tudi glasno doneč kovinski zvonec, ki mora biti prosto obešen.

Zvonovi pristanov in pristajališč se morajo obesiti prosto proti jezeru, morajo biti nameščeni najmanj 4 m nad srednjo višino vode in slišni na najmanj 500 m.

Vzorec brogarskega patenta.

I. I.

Nz

ki pokaže ta patent, je dobil, ko je dokazal svojo usposobljenost, dovoljenje voditi vsako po Bodenskem jezeru plovoo

jadrenico, veslenico ali vlačnico,

parno ladjico,

motorno ladjo,

za obrtniško prevažanje oseb služečo motorno ladjico

vsake velikosti ali

z nakladnostjo bečev.

Ko je poprej se svoje strani obljubil, da bo plovilo, ki se izroči njegovemu vodstvu, vodil z vso skrbnostjo in opreznostjo, da bo z vsemi močmi in največjo marljivostjo kolikor mogoče odvrčal od njega škodo in nesrečo ali nevarnost, v katero bi moglo zaiti z osebami in blagom, ki so na njem, da se bo tudi na svojih voznjah natančno ravnal po doloailih občega plovstvenega in pristanskega reda ter po predpisih, še posebej veljajoailih v vsaki obrežni državi, se mu je o tem izdal ta brogarski patent.

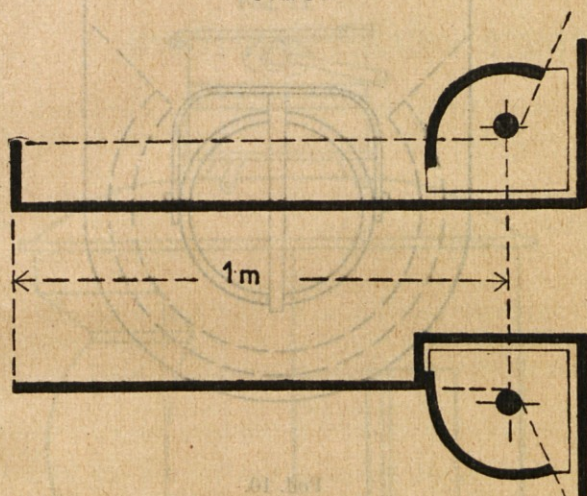
. dne 1

Ime oblastva.

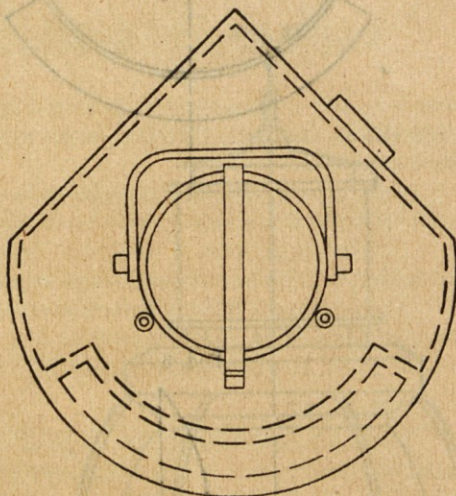
Podpis.

(L. S.)

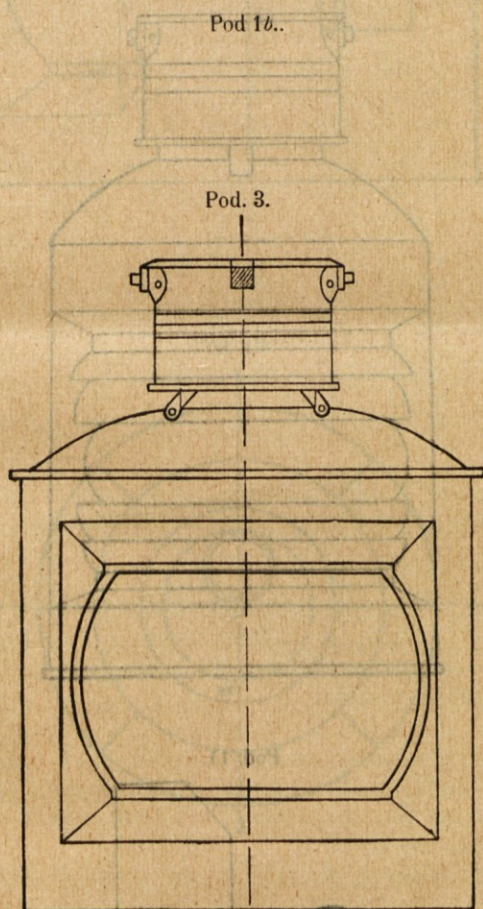
Pod. 1 a.

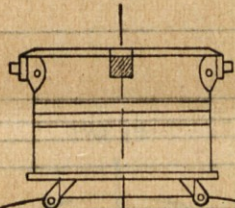
Pod. 2.

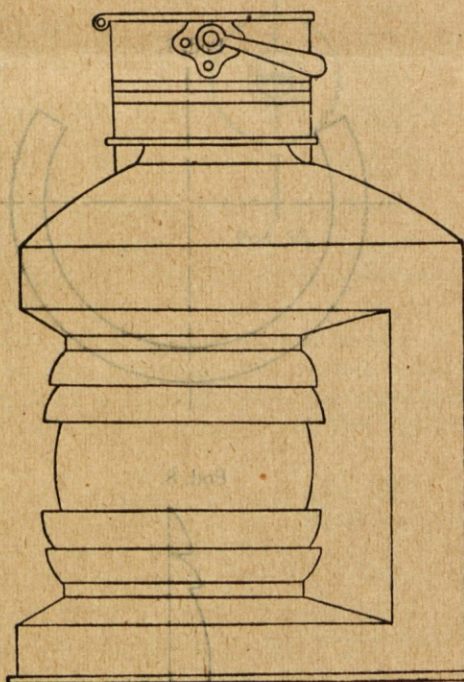
Pod 1b..

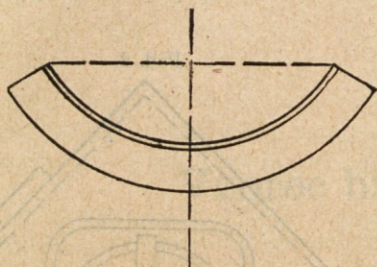
Pod. 3.

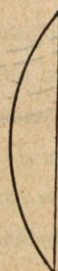
Pod. 4.

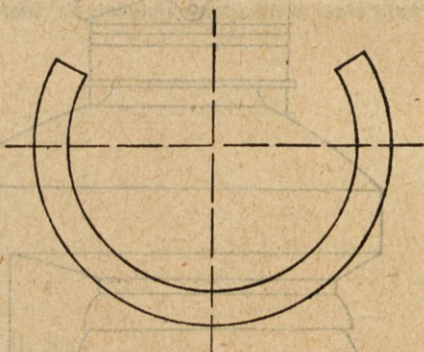
Pod. 5.

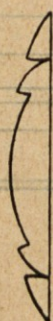
Pod. 6.

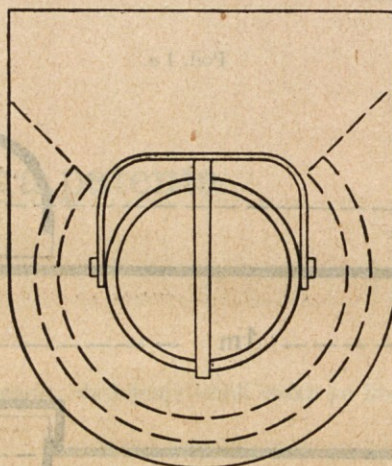
Pod. 7.

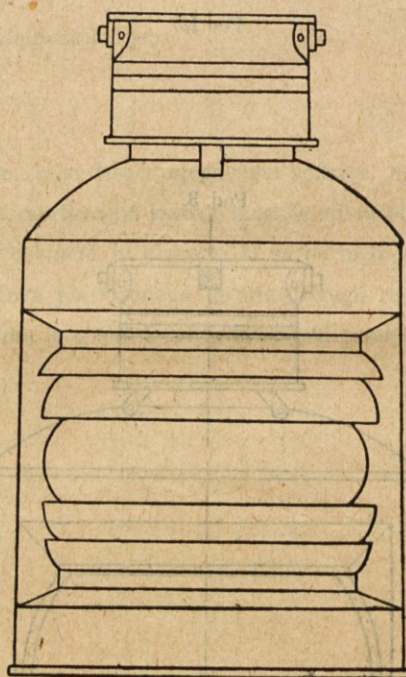
Pod. 8.

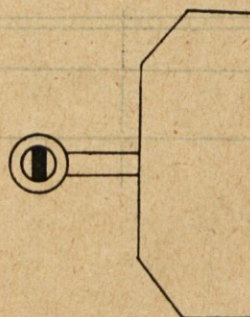
Pod. 9.

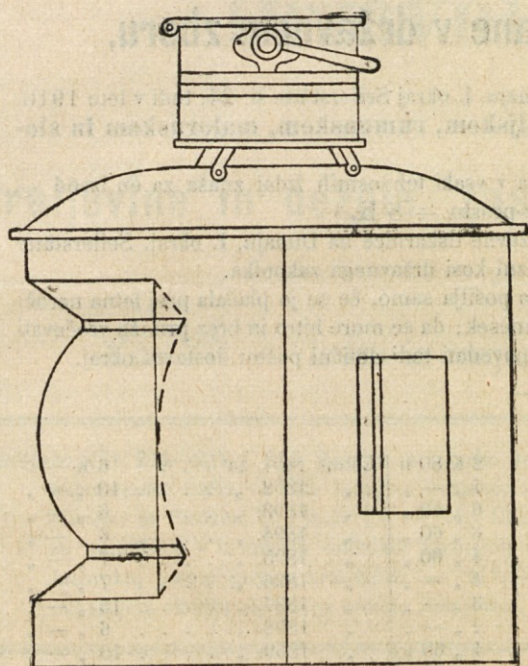
Pod. 10.

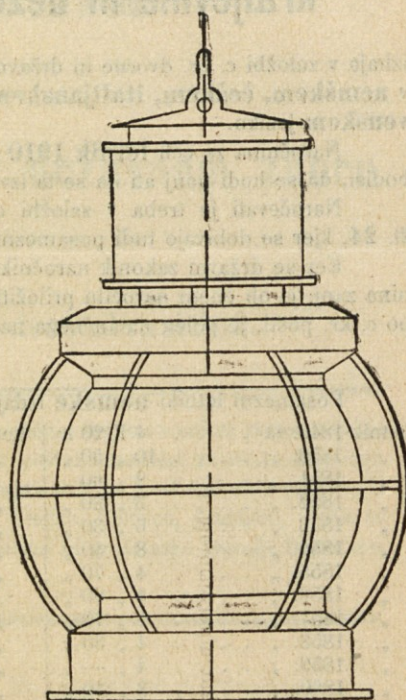
Pod. 11.

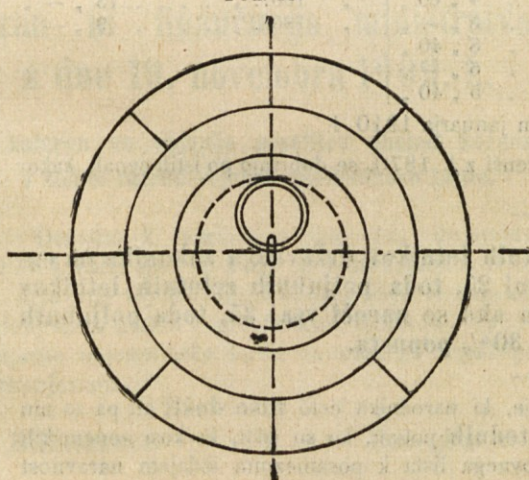
Pod. 12.

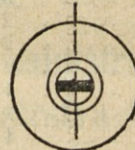
Pod. 14.

Pod. 13.

Pod. 15.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj Seilerstätte št. 24, tudi v letu 1910. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1910 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zapj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanlišča povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobijo:

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1870. za	2 K 80 h	Letnik 1891. za	6 K — h
" 1850. "	10 " 50 "	" 1871. "	4 " — "	" 1892. "	10 " — "
" 1851. "	2 " 60 "	" 1872. "	6 " 40 "	" 1893. "	6 " — "
" 1852. "	5 " 20 "	" 1873. "	6 " 60 "	" 1894. "	6 " — "
" 1853. "	6 " 30 "	" 1874. "	4 " 60 "	" 1895. "	7 " — "
" 1854. "	8 " 40 "	" 1875. "	4 " — "	" 1896. "	7 " — "
" 1855. "	4 " 70 "	" 1876. "	3 " — "	" 1897. "	15 " — "
" 1856. "	4 " 90 "	" 1877. "	2 " — "	" 1898. "	6 " — "
" 1857. "	5 " 70 "	" 1878. "	4 " 60 "	" 1899. "	10 " — "
" 1858. "	4 " 80 "	" 1879. "	4 " 60 "	" 1900. "	7 " — "
" 1859. "	4 " — "	" 1880. "	4 " 40 "	" 1901. "	6 " — "
" 1860. "	3 " 40 "	" 1881. "	4 " 40 "	" 1902. "	7 " 50 "
" 1861. "	3 " — "	" 1882. "	6 " — "	" 1903. "	9 " — "
" 1862. "	2 " 80 "	" 1883. "	5 " — "	" 1904. "	5 " — "
" 1863. "	2 " 80 "	" 1884. "	5 " — "	" 1905. "	6 " — "
" 1864. "	2 " 80 "	" 1885. "	3 " 60 "	" 1906. "	12 " — "
" 1865. "	4 " — "	" 1886. "	4 " 60 "	" 1907. "	13 " — "
" 1866. "	4 " 40 "	" 1887. "	5 " — "	" 1908. "	9 " — "
" 1867. "	4 " — "	" 1888. "	8 " 40 "		
" 1868. "	4 " — "	" 1889. "	6 " — "		
" 1869. "	6 " — "	" 1890. "	5 " 40 "		

Prodajna cena za letnik 1909. se naznani začetkom januarja 1910. l.

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počenši z l. 1870. se dobivajo po istih cenah, kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika naenkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, in kosi nenemških izdaj najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg 16.

Kadar poteče ta rok, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma popolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike ter si liste urediti po tvarini.